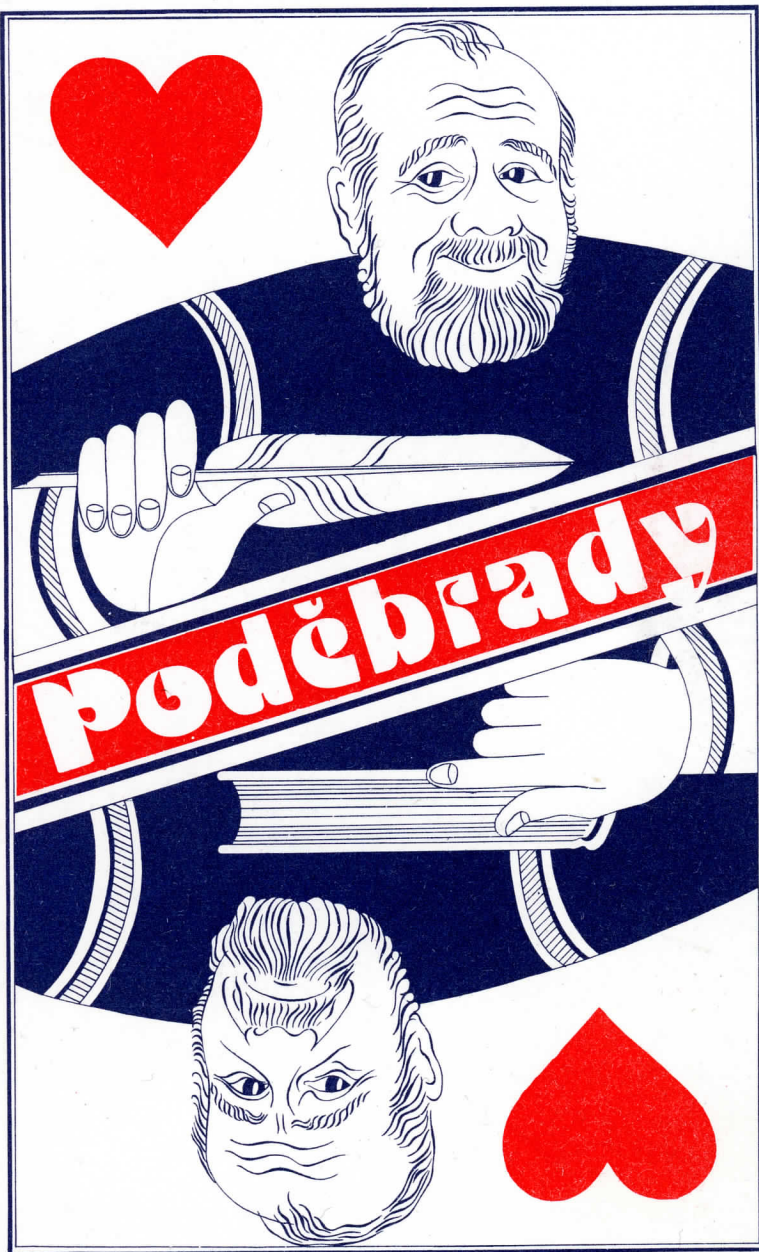

FEMAD 1986

14. festival mladého
amatérského divadla

STŘEDOČESKÉ KRAJSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO PRAHA
ODBOR KULTURY ONV NYMBURK
OKRESNÍ KULTURNÍ STŘEDISKO NYMBURK
MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR PODĚBRADY
KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ STŘEDISKO PODĚBRADY
MĚSTSKÝ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY PODĚBRADY

V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI
A K MEZINÁRODNÍMU ROKU MÍRU

FEMAD

Poděbrady

1986

XIV. ROČNÍK FESTIVALU MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

ÚVODNÍ SLOVO

ČTRNÁCTILETÝ FEMAD

O poděbradském festivalu a jeho významu pro amatérské divadlo ví leckterý divadelník víc, než město samé, které ho vzalo pod ochranná křídla před čtrnácti lety; díky tehdejší místopředsedkyni MěstNV Vlastě Kovaříkové. Od těch dob se mnohé změnilo, takže je jenom tolerantní, řekneme-li, že dnes město Poděbrady svůj festival bere na vědomí. Za to ti, kteří přijíždějí, aby se navzájem setkali, berou festival za svůj, mají ho rádi, je jejich možností. Říkali jsme mu dílna, ve které bylo na co koukat. Namátkou: Balada pro banditu, Romeo a Julie, Moje první husa, Příběh koně, Aspiranti, Jitřní úzkost, Emigranti, Hurá na Viking, Ovčín atd. atd. Zdálo se jakoby experiment, hledání, reakce na životní podmínky v inscenacích dosahovaly rok co rok vrcholu. Dařilo se vybírat podnětná představení, dařilo se o nich i hovořit, dařilo se tvůrcům. Objevovaly se pokusy o náznaky tušeného vývoje světového divadla. Režiséři mívali hlavní slovo v debatách, ba i v lektorské skupině. Byli sami sobě dramaturgy, spisovateli, výtvarníky, upravovateli, choreografy – jeden ročník dokonce sebekritiky: Debatu o představení zahajovali sami a sami výsledek hodnotili. Jindy debatu ovlivňoval „zlý“ a „hodný“ muž. Nakonec bylo účastníků tolik, že festival ztratil své původní měřítko, a bylo nutno počet účastníků omezit. Jistě ke škodě věci. Takže dnes budou většinu na FEMADu tvořit režiséři, neboť hlavně jim je festival určen, ostatní budou na startovací listině vyškrtnuti, a tím docela tiše a nenápadně vzniká problém, který zpočátku nebyl nijak vidět – pro nové a nové podněty nesměl stát v cestě: Problém herectví. On dokonce jakoby neexistoval. Vše zahlcující inspirace a výboje režisérů (či skupin) byly příliš zdatným sokem právě herectví, které bylo víceméně bez akcentu. Pokud nanačtený problém připustíme, objeví se nenadále otázky, zda byl herec a jeho tvorba v inscenaci to hlavní a nejdůležitější, zda byl tím nejdůležitějším plánem ve stavbě režiséra, zda někda nekulhá za divadelností, za dovedností, za významem své osobnosti. Byl by tedy na místě FEMAD se specifikou na hereckou tvorbu, na dramaturgii, scénografii, zkrátka FEMAD, kam mohou všichni, kteří vlastní to nejkrásnější a zároveň tak postrádané: Zájem o kumšt. Ať se i čtrnácté setkání vydaří.

Jan Pavlíček

XIV. ROČNÍK FESTIVALU MLADÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA
DIVADLO NA KOVÁRNĚ V PODĚBRADECH
od 11. září do 14. září a od 18. září do 21. září 1986

11. září – čtvrtek v 19.30 hod. – divadelní sál

Oficiální zahájení FEMAD

Eurípidés

IFIGENIE V AULIDĚ

DS Kolár DK ROH AZNP Mladá Boleslav

12. září – pátek v 19.00 hod. – malý sál

W. Shakespeare a kolektiv souboru

KRÁL LEAR

Divadelní klub Jirásek SKP ROH Česká Lípa

12. září – pátek ve 20.30 hod. – *)

Josef Brůček

PŘÍBĚH

LDS Tatrmán OB Sudoměřice u Bechyně

12. září – pátek v 21.00 hod. – sál Záložna

F. Kafka – J. A. Pitinský – P. Osolsobě

AMERIKA

Ochotnický kroužek OKVS Brno V

13. září – sobota v 9.00 hod. do 11.00 hod.

Diskuse

13. září – sobota v 11.15 hod. – divadelní sál

B. B. Buchlovan – K. Čapek – K. Šefrna

POHODA

LS „C“ SKP ROH Svitavy

souběžně

13. září – sobota v 11.15 hod. – malý sál

Roberto Merino, F. G. Lorca

VARIACE O MĚSÍCI

Teatro Art'imagem-Porto, Portugalsko

13. září – sobota ve 14.00 hod. – divadelní sál

B. B. Buchlovan – K. Čapek – K. Šefrna

POHODA

LS „C“ SKP ROH Svitavy

souběžně

13. září – sobota ve 14.00 hod. – malý sál

Roberto Merino, F. G. Lorca

VARIACE O MĚSÍCI

Teatro Art'imagem-Porto, Portugalsko

13. září – sobota v 15.15 hod. do 17.15 hod.

Diskuse

13. září – sobota v 19.00 hod. – divadelní sál

Jevgenij Švarc

STÍN

DS TYL MěstKS Rakovník

13. září – sobota ve 21.25 hod. – *)

Josef Brůček

POSLEDNÍ KAŠPÁRKOVA ŠANCE

LDS Tatrmán OB Sudoměřice u Bechyně

13. září – sobota ve 22.00 hod. – sál Záložna

Tadeusz Różewicz

SVEDKOVIA alebo

NAŠA MALÁ STABILIZÁCIA

Divadlo Faux pas FV SZM Pedagogické

fakulty Nitra

14. září – neděle v 10.00 hod. do 13.00 hod.

Diskuse

18. září – čtvrtek v 19.30 hod. – malý sál

Jacek Janczarski
UMŘÍT SMÍCHY
DS Tyl MěstKS Rakovník

19. září – pátek v 19.30 hod. – malý sál

Jacek Janczarski
UMŘÍT SMÍCHY
DS Tyl MěstKS Rakovník

19. září – pátek ve 21.15 hod. – *)

Josef Brůček
KLASICKÉ ROMANTICKÉ DRAMA
LDS Tatrmani OB Sudoměřice u Bechyně

19. září – pátek ve 21.45 hod. – sál Záložny

K. Makuszyński
PŘÍHODY KOZLA MATĚJE
(PRZYGODY KOZIOŁKA MATOŁKA)
Teatr imienia majora Szmauza, Třinec

20. září – sobota v 9.00 hod. do 11.00 hod.

Diskuse

20. září – sobota v 11.15 hod. – divadelní sál

J. Dušek a kolektiv
STATEK
Divadlo Vizita MKS Dolní Břežany

20. září – sobota ve 14.15 hod. – divadelní sál

Vladimír Gut a kolektiv
TLAČÍČI, POSTÁVAČI A TI DRUZÍ ...
Pantomimická skupina B. B. Duc OKD Praha 6

20. září – sobota v 15.50 hod. do 17.50 hod.

Diskuse

20. září – sobota v 19.00 hod. – malý sál

Jiří Šíma
HOSTINA KANIBALŮ
Dividýlko ZK ROH Slaný

**20. září – sobota ve 21.00 hod. – Kult. dům
Libice**

Kolektiv na námět J. Švarce (Drak)
PÍSEŇ ŽIVOTA
Loutkové divadlo DRÁK Hradec Králové

21. září – neděle v 10.00 hod. do 13.00 hod.

Diskuse

*) – LDS Tatrmani vystoupí podle počasí ve venkovních či vnitřních
prostorách areálu divadla Na kovárně.

Ifigenie v Aulidě

Divadelní soubor Kolár Domu kultury ROH AZNP Mladá Boleslav,
nositele vyznamenání „Za vynikající práci“ a Ceny Ant. Zápotockého

Eurípidés

IFIGENIE V AULIDĚ

Překlad: Eva Stehlíková a Karel Hubka

Režie: Jindřich Procházka

Scéna: Milan Čech j. h.

Kostýmy: Jana Čechová j. h.

Hudba: Milan Klipec

Odborná dram. spolupráce: Jarmila Černíková

Osoby a obsazení:

Klytaimnestra	Blanka Procházková
	Helena Šindelářová
Ifigenie	Silvie Ulmanová
Agamemnón	Milan Koníček
Meneláos	Petr David
Achilleus	Miroslav Sajdl
Posel	Jan Charvát
	Petr Matoušek
Otrok	Jindřich Procházka
	Jiří Prokeš
Kalchás	Libor Dolenský
Chór dívek z Chalkidy	Halina Klacková
	Halina Studecká
	Lenka Procházková
	Jaroslava Jenčíková
	Jaroslava Doležalová

Technická spolupráce:

František Matohlína, Hana Čvančarová, Václav Korec
Stanislav Nechvíle, Jiřina Krupičková, Zdeněk Ulman

Představení se hraje bez přestávky

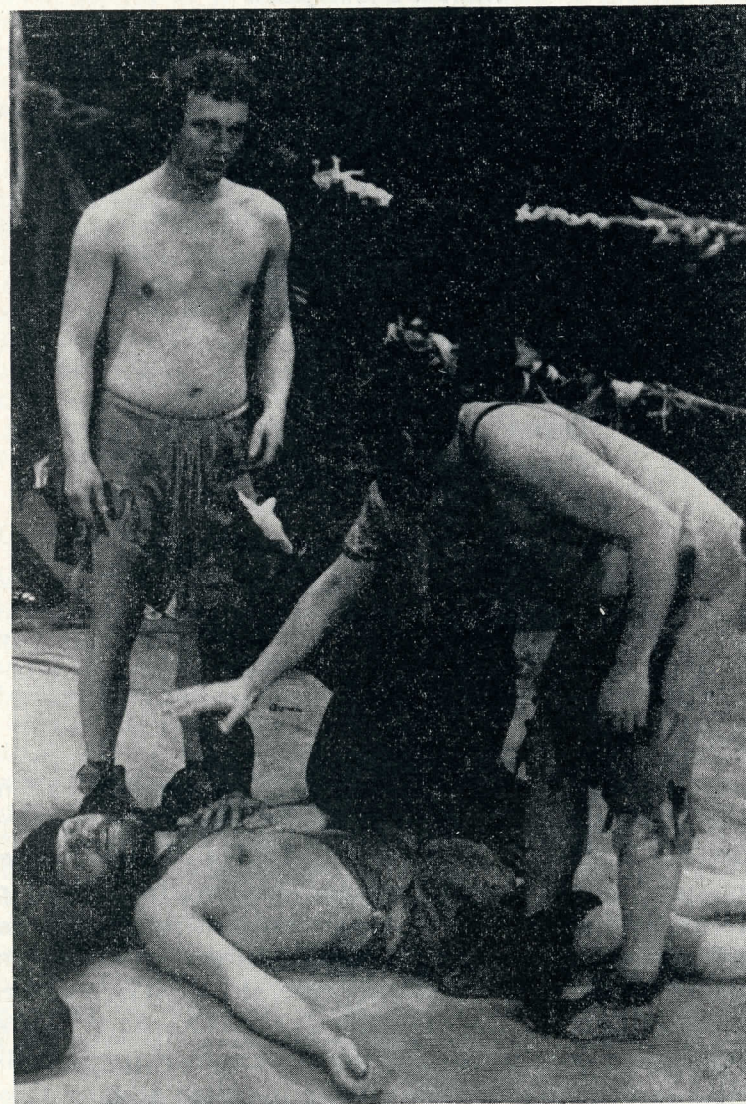
SLOVO O HŘE

Eurípídés, nejmladší ze slavného trojhvězdí řeckých dramatiků, patří právem k těm velikanům světového umění, jejichž dílo – věčně živé a podnětné – se stalo základem tvůrčí práce dalších generací.

Byl prvním velkým experimentátorem dramatického umění, prvním jevištním básníkem lidského nitra, kritikem doby a mravů. Jeho úvahy o otázkách práva a bezpráví, o rovnoprávnosti lidí, o postavení ženy či o hrůzách války nepozbývají platnosti ani dnes, téměř dva tisíce tři sta let po autorově smrti.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor Kolár Domu kultury ROH AZNP Mladá Boleslav patří mezi přední vyspělé amatérské divadelní kolektivy Středočeského kraje s více než stoletou tradicí. Pod uměleckým vedením Jindřicha Procházky pracuje ve stejném složení již sedm let a věnuje se převážně klasickému repertoáru. Mezi jeho nejúspěšnější inscenace posledních let patří Gogolova Ženitba (1982), Goldoniho Sluha dvou pánů zpracovaný jako komedie del arte a zejména pak Ifigenie v Aulidě (1985), kterou uvedl na 56. Jiráskově Hronově.

Král Lear

Divadelní klub Jirásek Sdruženého klubu pracujících Česká Lípa

William Shakespeare

KRÁL LEAR

Překlad: Václav Lukeš

Úprava: Kolektiv souboru

Režie: PhDr. Václav Klapka

Scéna a kostýmy: Renata Grolmusová

Osoby a obsazení:

Král Lear	Vlastimil Vik
jeho dcery	
Goneril	Jana Važanová
Regan	Vladimíra Chocová
Cordelie	Jvana Janelová
Gloster	Josef Pecha
Edmund	Václav Klapka
Edgar	Ladislav Klapka
Kent	Jiří Lechner
Sašek	Karel Bělohubý

SLOVO O HŘE

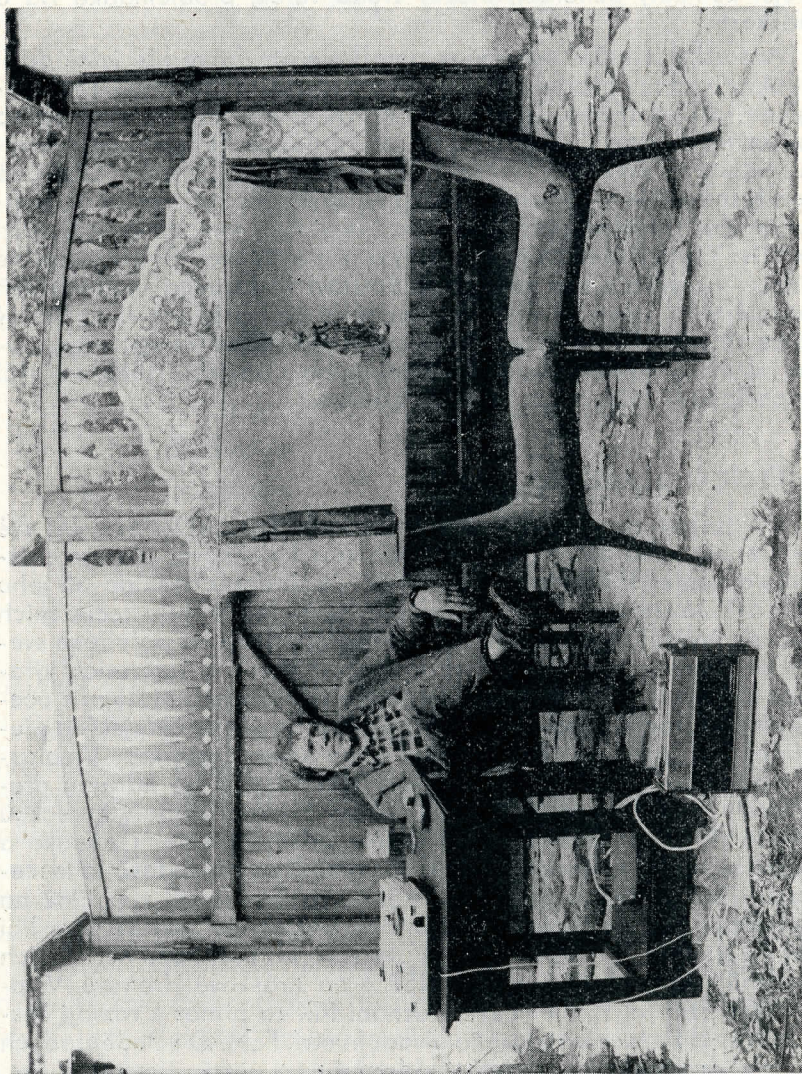
Král Lear je naším třetím pokusem o Shakespeara. Hra nás fascinovala především tím, jak se vymyká všem kánonizovaným představám o struktuře a náplni tragédie. Na některých místech působí jako výsměch psychologickému realismu (však právě pro Leara byl Shakespeare nazván jedním z největších kritických realistů 19. stol. „opilým barbarem“). Osoby předvádějí během hry neuvěřitelné obraty ve svých postojích, mění se psychicky, ale i fyzicky doslova před očima. De facto má hra nejbližší k pohádce. A přesto právě tyto psychologické nelogičnosti umožňují spatřit logiku, ke které se klasické realistické divadlo jen těžko dostává. Osoby totiž přerůstají rámec svého subjektivního příběhu a stávají se re-

prezentanty objektivních lidských, společenských a dokonce přírodních sil. To, co je absurdní očima jedince, je přesně logické očima celku. Nejde tedy o rodinný či mezilidský konflikt, jde o obecnější konflikty generací, otázky zrodu válek, problematiku zla a lidskosti.

Absurdní jednání osob však umožňuje otevřít ve hře ještě další veliký divadelní problém, který nás přitahoval a přitahuje, totiž tragická jako takového. Scénicky až naivní změny Edgara v „chudáka bláznivého Toma“, vévody Kenta ve vyhnance Kenta apod. umožňují dívat se na celou hru jako na parodii tragikomedie. Obludné leží těsně vedle groteskního, lásku nelze rozdělit od nenávisti, dobro od zla. Tragická potom není možné vidět v tom, co Lear a druzí prožívají, ale v tom, že jejich pády a prohry nemají patos skutečné lidské tragédie. I zde se tak hra dostává za hranice subjektivních problémů a stává se obrazem určitého odlidštěného světa, který chceme odhalit a kritizovat, totiž světa vyrostlého na egoismu, touze po moci, kariérismu, světa, vedoucího k válkám, autodestrukci a pošlapání základních lidských hodnot.

SLOVO O SOUBORU

V letošním roce oslavil Divadelní klub Jirásek šedesát let své existence. Jeho aktivní činnost byla různě kolísavá, ale systematicky a nepřetržitě pracuje od r. 1969. Za tu dobu nastudovali jeho členové 36 inscenací pro dospělé, 8 pohádek a řadu recitačních večerů. Někteří členové souboru se spolupodílejí na pořadech svého zřizovatele, vystupují při různých politických a kulturních výročích a účastní se každoročně soutěže v monologu a dialogu s oceněním z národního kola v Hlinsku. Soubor se účastní krajských přehlídek pro dospělé i děti, hostuje i mimo Severočeský kraj. V oblasti malých jevištních forem se čtyřikrát představil na národní přehlídce v Písku. V roce 1981 prošli někteří členové souboru hereckou akademií a tak vznikla snaha nalézt vlastní divadelní poetiku a pustit se na cestu experimentu a hledání. Byla nastudována inscenace „Sen královny Hamleta“, kterou soubor uvedl v r. 1982 na Šrámkově Písku a Jiráskově Hronově. Inscenace „Jak se vám líbí Jak se vám líbí?“ byla loni v létě uvedena na přehlídce her malých jevištních forem v Karlsruhe v NSR a na Jiráskově Hronově. V roce 1984 obdržel soubor čestné uznání MK za přínos k rozvoji československého socialistického divadelnictví. FEMAD v Poděbradech se soubor účastní už potřetí a vždy rád.

Poslední Kašpárkova šance

Loutkářský soubor „Tatrmani“ Osvětové besedy Sudoměřice
u Bechyně

Josef Brůček

PŘÍBĚH

Poslední Kašpárkova šance

KLASICKÉ ROMANTICKÉ DRAMA

Režie: Josef Brůček

Výprava: kolektiv

Účinkují:

Příběh	Josef Brůček
Poslední Kašpárkova šance	Josef Brůček
Klasické romantické drama	Jan Brůček
	Petr Brůček
	Josef Brůček

Hudba, světla, zvuk a další: Jan, Petr a Josef Brůčkové

SLOVO O HŘE

Kdysi dávno jsem byl na jihočeské konzervatoři ovlivněn osobitým pohledem na svět lektora zasloužilého umělce Jana Dvořáka natolik, že jsem se i já začal kolem sebe dívat pozorněji a snad i trochu jinak. Na konzervatoři jsme tvořili loutkářské etudy, jejichž protagonisty byly jen málokdy loutky. Používaly se předměty denní (i mimodenní) potřeby.

A tady vidím základ všech svých úspěšných i neúspěšných desetiminutových výstupů. Ve všech si řeším problémy, které se mě dotýkají a které někdy nelze řešit jednoznačně. Například v „Příběhu“ i když o něm nerad slyším, že má protiválečnou tematiku (snad je to strach z plochého, plakátového pohledu), jsem si skutečně řešil otázku, jak a kde válka vzniká. Odpověděl jsem si „Příběhem“, že se rodí již v drobném sobectví každého z nás. Nalezne-li však v těch deseti minutách někdo jiné téma, které ho zajímá, nebudu mu ho brát.

Podobné, i když snad jednodušší (nebo snad složitější?) to je u druhých dvou výstupů. Jsou to vlastně recese. S potěšením jsem ale od různých diváků slyšel, že se v nich řeší i názory, o kterých jsem (ale to divák nevěděl!) v době tvoření výstupu vážně přemýšlel.

A to by snad na tři desetiminutovky stačilo.

Josef Brůček

SLOVO O SOUBORU

Soubor „Tatrmani“ existuje asi šest let. Původně dětský soubor se částečně dospíváním, částečně ubýváním a přibýváním členů stal souborem smíšeným (věkem i pohlavím).

První snahy po uvolňování fantazie, zcitlivování vůči vnějším podnětům a po přirozené hravosti na jevišti dospěly vrcholu v katastrofické parodii „Karkulčina cesta“, kterou jsme se odvážili hrát pouze třikrát. Jednou (Chodovraty) s úspěchem.

Další naše snažení nejlépe vystihuje slovo o hře „Resumé“, se kterou jsme se dostali na krajskou přehlídku „Skupovy Strakonice“. Právě se v něm: Z příjemné a roztomilé pohádky Evy Jílkové „Nanda a obchodník se sny“ nás nejvíce zaujaly barevné sny holčičky Nandy. Mnoho jsme o nich hovořili, malovali jsme si je, hráli, vytvářeli si nové, porovnávali jsme si je s lidskými vlastnostmi a lidským konáním... Tak se stalo, že se z příjemné a roztomilé pohádky o malé holčičce stal postupem času záznam posledních chvil sešlého starce. Je to zamyšlení nad způsobem a smyslem naplnění života současného člověka.

Amerika

Ochotnický kroužek Obvodního kulturního a vzdělávacího střediska
při ONV V. Brno

Franz Kafka

AMERIKA

Překlad: Dagmar Eisnerová

Scénář a režie: J. A. Pitínský a P. Osolsobě

Scéna: Tomáš Rusín

Hudba: Luboš Malinovský

Světla: Petr Stuchlík

Hrají:

Štěpán Rusín,

Petr Osolsobě, Jakub Špalek, Michal Zavadil, Alice Pupišíková,

Regina Petrželková, Marie Ludvíková, Roman Švanda,

Martin Dohnal, Stanislav Zajíček, František Hroník, Ondřej Plšek,

Eva Vidlařová, Jaroslav Šimako Ludvík, Jiří Rambousek

SLOVO O HŘE

Nepídili jsme se po Kafkových interpretacích. Ty, které jsme znali, jsme se snažili pokud možno zapomenout. Prvotní scénář tvořily jen velmi málo upravené dialogy z knihy.

Po třech měsících zkoušek začal být prostor obyvatelný pro dramatické postavy. Jan Alois pak pro všechny postavy navrhl techniku ojedinelého silně stylizovaného gesta, ve kterém se osoba prozradí, odhalí. V souladu s Joycem a v rozporu s etymologií jsme tuto techniku nazvali epifanií.

Hudba Luboše Malinovského je dokonale původní.

Petr Osolsobě

SLOVO O SOUBORU

Ochotnický kroužek je výsledkem nepohody patnácti ochotníků rozmanitých občanských profesí (knihovník, učitelka, programátor, třídič poštovních zásilek, elektrikář, topič, latinář, středoškoláci, vysokoškoláci). Byl založen v únoru 1985. 21. června 1985 premiéra první inscenace – AMERIKY podle novely Franze Kafky. (Dosud kolem dvaceti repríz.)

Před nedávnem se uskutečnila druhá premiéra ochotnického kroužku – J. A. Komenského ABRAHAMUS PATRIARCHA (4. července 1986).

V dramaturgickém výhledu jsou tituly: BĚSI F. M. Dostojevského, HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU M. Prousta (divadelní seriál), poezie S. Plathové (dialog pro dvanáct dívek) aj.

Ochotnický kroužek hrává v Brně na Šelepově ulici č. 1.

Petr Osolsobě

Pohoda

Loutkářský soubor „C“ Sdruženého klubu ROH Svitavy

B. B. Buchlovan – K. Čapek – K. Šefrna

POHODA

Režie: K. Šefrna

Výtvarníci: K. Šefrna, B. Šefrnová

Hudba: K. Šefrna, J. Ježek

Osoby a obsazení:

Kocour – Kašpárek	V. J. Šimek
Osel	J. Grmela
Vepřík – policajt	P. Svojanovský
Loupežníci – rádcové	J. Karkulíková
	A. Přikrylová
	B. Šefrnová
	K. Šefrna
Kozel – král	K. Šefrna
Ovce – žebračka	A. Přikrylová
	J. Karkulíková
	B. Šefrnová
Komorní „kvarteto“ V. J. Šimka	
piano	B. Šefrnová, K. Šefrna
kytara	A. Přikrylová, K. Šefrna
banjo	J. Karkulíková
housle	P. Svojanovský
baso	V. J. Šimek

SLOVO O HŘE

Hra POHODA je adaptací dvou povídek B. B. Buchlovana ve spojení s fejetony Karla Čapka, hudbou Jaroslava Ježka a písněmi K. Šefrny.

Je určena starším dětem a dospělému diváku.

SLOVO O SOUBORU

Loutkářský soubor „C“ vznikl v roce 1970. Od doby svého založení patří k nejprogresivnějším amatérským souborům v Československu. Vytvořil svérázný nezaměnitelný styl ve spojení s vlastní hudbou. Byl vyznamenán řadou festivalových cen.

Československé loutkářství reprezentoval v MLR, SSSR, Francii, Španělsku, Portugalsku, Polsku, NSR.

Tvoří převážně pro starší děti a pro dospělé.

Teatro Art'imagem-Porto, Portugalsko

Hostitel: Anebdivadlo Praha při OKD – 3

Federico Garcia Lorca, Roberto Merino

VARIACE O MĚSÍCI

Režie: Roberto Merino

Výtvarné řešení: José Manuel Pereira

Sílvia Arroyo, Pedro Carvalho, Horácio Rodrigues, José Leitão,
Luis Mariano, Ricardo Soares a Maria João Santos

Hostující soubor z portugalského Porta připravil pro své vystoupení v Československu představení na základě námětu Roberta Merina a básně Federica Garcia Lorce. Jedná se o experimentální práci stínového a animovaného divadla.

SLOVO O HŘE

Stejně jako u Alenky v říši divů je východiskem zrcadlo.

Procházka po světě cirkusu, vyprávěná prostřednictvím vzpomínek chlapce, který jednoho dne viděl klauna s malou pusou.

Během této procházky poznává osoby, které my všichni nosíme ve své paměti: baletku a jejího koníčka, kouzelníka, siláka a samozřejmě klauna.

Dílo, vzniklé spojením a myslím, že šťastným, dvou textů od dvou autorů, je hrou krátkých momentů.

„Zelený clown“ je vytvořen z textů Matilde de Rosa Araújo, vybraných z jednolitého dětského románu a z malého úryvku z díla chilského autora Luíse Alberta Heiremanse „El Tony Chico“ (Malý clown).

Roberto Merino

SLOVO O SOUBORU

Když jsme začínali, doprovázel nás sen.

Spolu jsme prošli bouřemi, ve kterých se rodí přátelé a zraje myšlení. Z našich druhů na cestě mnozí zůstali v jiných přístavech: protože takový je život a také proto, že jsou i takoví, kteří s námi nemohou sdílet jeho formy. Mnozí další zůstali po cestě, protože občas je třeba i vydechnout si.

Nastoupili jsme do mnoha lodí, mnohé další jsme hledali, ale náš prostor (sál) je něco, co ještě musíme získat. (Zde, přátelé, je třeba křičet pozor a umět rozlišit nepřátele. Bojovat s příchutí nádeje v ústech a zvukem vítězství v mysli.)

Tam v hloubi nás se rodí ze zralé síly to, co z nás dělá kolektiv a tam máme jistotu lásky k divadlu a z minulosti . . . nás doprovází sen.

Vymyšleno a vychutnáno během zkoušky, na kterou jsem se díval.

Tó Vieira, Porto 1985

Divadlo ART'IMAGEM

Založeno 20. srpna 1981.

Uskutečněná představení divadelních her:

- 1981/82: „O Vagabundo que sonha Palhaco“ (Tulák snící o klounovi)
1982: „Aqualquer hora o Diabo vem“ (Ďábel přijde kdykoli) od Pedra Bom(a)
1984/85: „Histórias para serem contadas“ (Historky k vyprávění) od Osvalda Drágun(a)
1985: „Os malefícios do tabaco“ (O škodlivosti tabáku) od A. P. Čechova
„Malý princ“ od A. Saint-Exupéryho
„O Palhaco Verde“ (Zelený klaun) od Matilde Rosa Araújo a Luíse A. Heiremans(e)
1986: „À procura do medo“ (Hledání strachu) od bratří Grimmů

Fazer a festa – Divadelní festival pro děti a mládež, 5 ročníků (1982–1986) – za účasti téměř padesáti souborů, mezi nimi španělské a československé.

Teatrólogo – setkání těch, kteří dělají a mají rádi divadlo. Zorganizovány 3 ročníky (1983–1985).

Časopis „Teatro“ (divadlo) – Devět vydaných čísel.

Představení zahraničních souborů v Portugalsku:

1982 Malé divadlo X z ČSSR

„EJA“ z Belgie

1985 Loutka Litvínov

Žížala Hradec Králové

Čmukaři Turnov

1986 Anebdivadlo Praha

1983 Komorní divadlo Madrid, Španělsko

1984 Tanxarina z Redondely, Galície, Španělsko
Ancoradouro z Redondely, Galície, Španělsko

Kruh přátel: má více než sto členů.

Cesty do zahraničí:

1981 Belgie (Essen, Antverpy)

1982 Československo (Brno, Svitavy, Písek, Praha)
Belgie (Marksem)

1984 Galície, Španělsko (Redondela)

1985 Československo (Litvínov, Turnov)

Pravidelná účast na stážích inscenátorů v Avignonu – Francie a v Sartrouville – Francie

Kolokvia – debaty: uskutečnilo se jich více než deset.

Výstavy: dětských prací, filumenistů atd.

Večery poezie: o vánocích, o městu atd.

Filmové cykly: ve spolupráci s FAOJ.

Výměna zkušeností s dalšími divadelními soubory a kulturními společnostmi.

Divadlo ART'IMAGEM je členem:

APTA (Portugalské asociace amatérského divadla)

CPTIJ (Portugalské středisko divadla pro děti a mládež)

RNAJ (Národní rejstřík mládežnických asociací)

INATEL

Stín

Divadelní soubor „Tyl“ při Městském kulturním středisku
v Rakovníku

Jevgenij Švarc

STÍN

Překlad: František Vrba

Režie: Jaroslav Kodeš

Hudební spolupráce: Milan Holas

Výprava: Pavel Kovařík j. h.

Světla: V. Spilka

Zvuk: J. Zamazal

Osoby a obsazení:

Učenec	P. Stec
Jeho stín	P. Pšenička
Pietro, hostinský	J. Kratina
Annunciata, jeho dcera	M. Drakslová
Julia Giuli, zpěvačka	M. Šiková
Princezna	M. Tvrzová
První ministr	V. Karnold
Ministr financí	J. Štěrbá
César Borgia, novinář	F. Švábek
Tajný rada	L. Zelinka
Doktor	P. Halenka
Kat, lázeňský host	M. Mrug
Správce paláce	M. Šiková st.
Pomocnice	M. Pavlíčková
1. žena, lázeňský host	P. Pavlíková
2. žena, lázeňský host	A. Mutinská
Kaprál	R. Kořán
Lokaj	J. Birtus

Realizace:

J. Dvořáček, P. Halenka, A. Škrdlant, A. Mutinská, Z. Karnoldová,
M. Drakslová, P. Pavlíková, M. Šiková, L. Strejcová

SLOVO O HŘE

I dnes existuje v dramatické literatuře málo autorů, kteří píšou tak výrazným a osobitým rukopisem, jako psával sovětský spisovatel Jevgenij Švarc (1896–1958). V jeho novinových článcích, próze a divadelních hrách nás brzy okouzlí neobyčejná fantazie vyprávěče, výrazný smysl pro inteligentní humor a pregnantní vyjádření myšleného. Jeho doménou je pohádka pro děti i pro dospělé.

Tak, jako H. Ch. Andersen i J. Švarc se snaží prostřednictvím tradičních pohádkových motivů pootočit úhel pohledu na svět kolem nás. Je si vědom toho, že se pohádky nevypovídají proto, aby něco skrývaly, ale proto, aby odkrývaly.

Je skoro s podivem, že jméno této význačné sovětské spisovatelky osobnosti je naší čtenářské i divadelní obci velmi málo známo, spíše jen okrajově a kupodivu ne z té nejlepší části díla. V dramatickém odkazu autora najdeme asi na šestnáct her, z nichž tři – Nahý král, Stín a Drak – jsou opravdu výraznými uměleckými počiny.

Náš soubor si vybral a pokusil se nastudovat z tohoto trojlístku nejlepších Švarcových her Stín. Autor jej napsal za druhé světové války v roce 1940. Prostřednictvím pohádky o člověku, který ztratil svůj stín, vypráví o světě, ve kterém vlastní prospěch vede k tomu, že „temno“ zaujme místo „světla“.

SLOVO O SOUBORU

Divadelní soubor Tyl má v Rakovníku dlouholetou tradici. Letos je tomu 114 let, co byl založen a 174 let kdy bylo v Rakovníce sehráno první české představení.

Za tuto dobu nastudoval soubor 707 premiér a sehrál přes 2000 představení. Zúčastnil se celé řady přehlídek, soutěží, festivalů jak v okrese a v kraji, tak národních a celostátních. Pořádal Wintrový divadelní hry v Rakovníce, Křivoklátská divadelní léta, a podílel se na přípravě Rakovnických divadelních žatev. Za dobu svého trvání dosáhl soubor i jednotlivci celé řady úspěchů a uznání, ale byly samozřejmě i zklamání a neúspěchy.

Soubor hrál 5krát na Jiráskově Hronově – 1947, 1948, 1949, 1959 a 1977. Uvedl zde „Novou Oresteiu“, „Princeznu Pampelišku“, „Ohnivce“, „Metelici“ a „... a jitra jsou zde tichá“. Třikrát reprezentoval Středočeský kraj na Národní přehlídce ruských a sovětských her ve Svitavách – v roce 1977, 1979 a 1981 – s inscenacemi „... a jitra jsou zde tichá“, „Setkali se dva“ a „Hledání radosti“; s inscenací „... a jitra jsou zde tichá“ ve Spišské Nové Vsi (1977); v roce 1983 na Národní přehlídce her pro děti v Ostravě s „Pohádkou o líných strašidlech“.

Vzhledem k věkovému omlazování souboru v posledních letech, měnil se i repertoár. Ze to nebylo na škodu, ukázaly výsledky: za inscenaci „... a jitra jsou zde tichá“ získal soubor na 47. Jiráskově Hronově 1. místo a cenu MK ČSR, na V. národní přehlídce RSDH ve Svitavách putovní pohár A. P. Čechova a cenu České mírové rady. S inscenací „Sem padají hvězdy“ vyhrál v roce 1978 II. ročník krajské přehlídky souborů Středočeského kraje Wintrův Rakovník. Z národní přehlídky v Ostravě si přivezl za inscenaci „Pohádky o líných strašidlech“ jednu z hlavních cen za invenční hereckou práci.

V současné době má soubor na repertoáru dvě inscenace – „Umřít smíchy“ Jacka Janczarského a „Stín“ Jevgenije Švarce. S oběma inscenacemi se zúčastnil letošní krajské přehlídky. Hra „Umřít smíchy“ se stala vítěznou inscenací této přehlídky.

Divadlo Faux pas fakultního výboru SZM při Pedagogické fakultě
Nitra

Tadeusz Różewicz

SVEDKOVIA

alebo

NAŠA MALÁ STABILIZÁCIA

Překlad: Ján Sedlák

Úprava a režie: Antónia Miklíková, Juraj Ulický, Michal Spišák

Hudba: Ivan Ďuriš

Hrají:

Antónia Miklíková

Juraj Ulický

Michal Spišák

Na klavír hraje Ivan Ďuriš

Světla: Kamil Huráň

Technická spolupráce: Andrea Olejková, Ladislav Piaskura

SLOVO O SOUBORU

Soubor vznikl na gymnáziu v Párovské ulici v Nitře pod vedením prof. Márie Bátorové v roce 1982. Po překonání počátečních problémů a začátečních chyb se soubor svou první větší inscenací prosadil na festivalu MJF v Popradě r. 1983, odkud si za představení „Burlaci“ odnesla Mária Bátorová cenu za režii. Roku 1984 mění soubor zřizovatele. Stává se jím fakultní organizace SZM Pedagogické fakulty v Nitře. Od té doby pracuje soubor pod názvem Faux pas. Nastudoval komedii Milana Kiša „Loktibrada a ti druzí“, ve které se satirou vysmíval některým negativním jevům společnosti. Dále nastudoval divadlo poezie podle poémy A. S. Puškina „Cikáni“. Na festivale v Prešově s ním získal třetí místo ve své kategorii.

Rok 1985 přinesl souboru až doposud největší úspěch – představení „Štěnice“: 1. místo na festivalu MJF Poprad 85, úspěšné vystoupení na FEMAD a na Divadelní žatvě 85 v Martině.

Rok 1986: Inscenace hry T. Różewicze „Svedkovia“ získala 1. místo na Akademickém Prešově 1986.

Umřít smíchy

Divadelní soubor „Tyl“ při Městském kulturním středisku
v Rakovníku

Jacek Janczarski

UMŘÍT SMÍCHY

Překlad: Irena Lexová

Režie: Jaroslav Kodeš

Výprava: Ludmila Strejcová

Hudební spolupráce: Milan Holas

Světla: Václav Spilka

Zvuk: Josef Zamazal

Osoby a obsazení:

Emílie Eva Kodešová

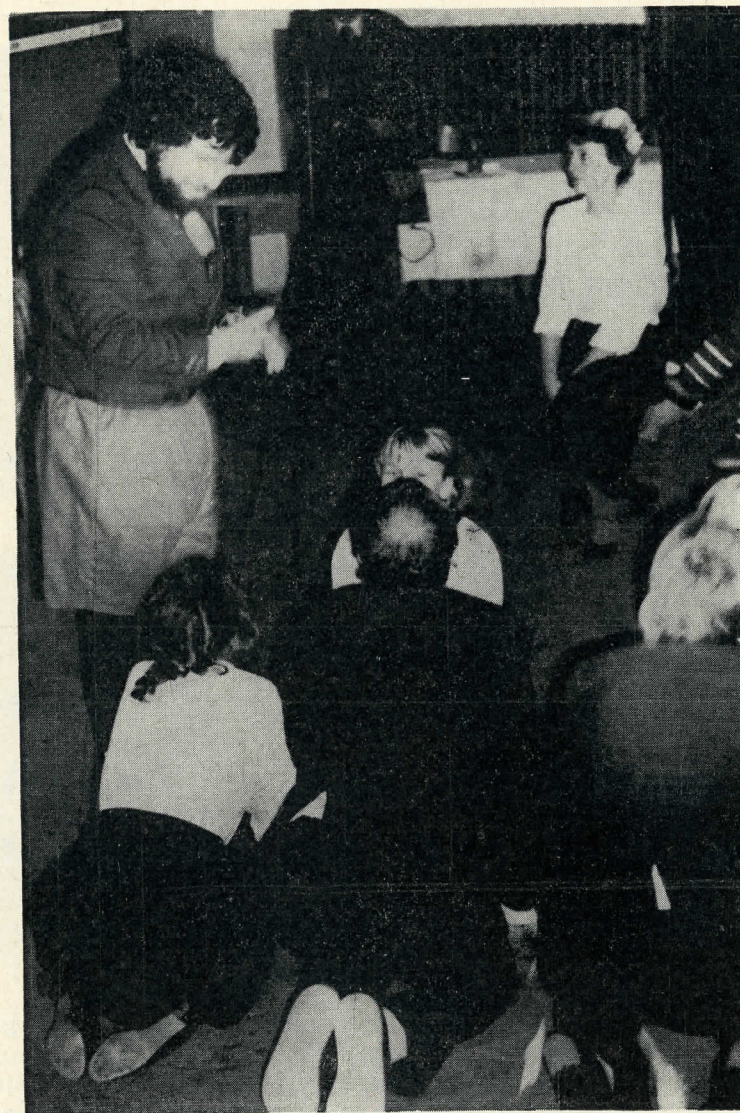
Zuzana Alena Mutínská

Technická spolupráce:

Pavel Stec, Václav Karnold, Zdena Karnoldová

SLOVO O HŘE

Hra Jacka Janczarského „Umřít smíchy“ je komorně laděný příběh dvou žen, které osud svál do vězeňské cely vyšetřovací vazby. Prožijí spolu v této cele půl roku. Jejich vztahy se proměňují, procházejí řadou krizí a vyúsťují v obyčejný a prostý závěr. Představení používá velmi skromné prostředky a je založeno na bezprostřední herecké tvorbě v nejužším kontaktu s diváky.

Příhody kozla Matěje

Polský svaz kulturně osvětový, nositel Řádu práce, Český Těšín

Teatr imienia majora Szmauza, Třinec

K. Makuszyński

Příhody kozla Matěje

(Przygody koziołka Matolka)

Na představení se podílejí:

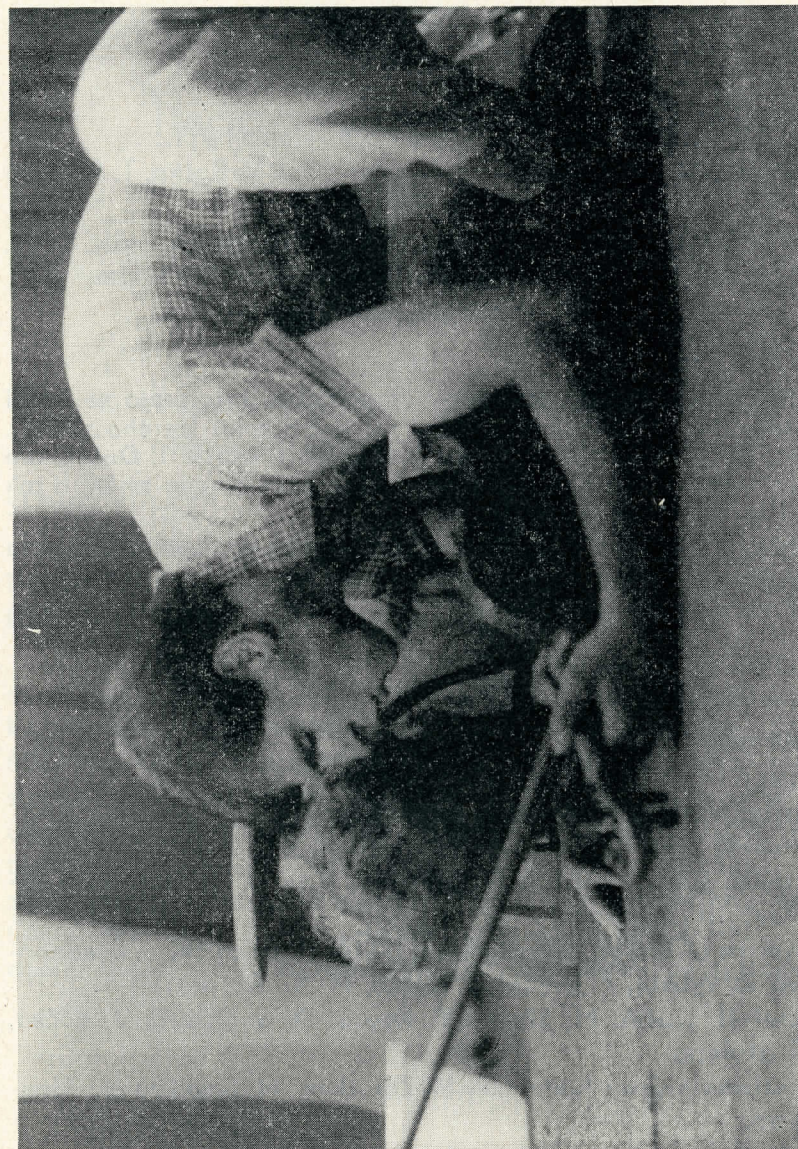
Jerzy Möhwald	Janusz Krzywón
Barbara Klimsza	Wanda Jursa
Krystyna Klimsza	Renata Ostruszka
Halina Möhwald	Irena Czudek
Josef Kurek	Wiesław Strzybny
Urszula Kurek	Tadeusz Cimała
František Humel	Urszula Cimała
Renata Humel	Bronisław Brzuchański
Zbigniew Czudek	Jadwiga Brzuchańska
Manager: Tadeusz Wantuła, Urszula Wantuła	

SLOVO O HŘE

Hrdina hry koziolek Matolek je kozel Matěj. Na sněmu všech koz se dozví, že existuje město Pacanov, jediné na světě, kde kováři kovají také kozy. Přihlásí se, že půjde toto město hledat. Během cesty prožívá různá dobrodružství, poznává nové krajiny, národy a jejich zvyky, získává nové zkušenosti. Jeho cesta pomalu ztrácí svůj původní cíl, stává se cestou za poznáním, za štěstím.

SLOVO O SOUBORU

Soubor je pokračovatelem bývalého Teatryku ZG – PZKO a působí od roku 1983 při MK PZKO Třinec-Ves. Teatr im. mjr. Szmauza připravil se svými 25 členy již 3 premiéry. Na jeho práci je zvláštní, že každý herec může zahrát kteroukoliv z postav představení. Soubor pracuje kolektivně, bez přesně určeného režiséra. Tento způsob práce je sice časově velmi náročný, ale díky tomu souhlasí s výsledkem všichni členové, protože na vzniku představení se mohou plně podílet.

Divadelní soubor VIZITA Místního kulturního střediska
Dolní Břežany

Jaroslav Dušek a kolektiv

STATEK

Na představení se podílejí:

J. Dušek, M. Singer, P. Kopsa, D. Štrinclová, V. Kočka, T. Skořepa
v těchto postavách:

Láďa, Kloub, Jádru, Lenka, Beata, Kouzelný dědeček, Malý, Velký,
Hostinská, Vaťák, ing. Gruber, Úředník, Slon Bimbo,
Manželka Kouzelného dědečka, Stará štola

SLOVO O HŘE

Hra je pokusem o otevřenou dramatickou hru, proto se jejími autory stávají všichni zúčastnění na jevišti toho kterého večera. Text, který byl ke hře nabídnut, z větší části sepsal J. Dušek, ale i ten i on doznali během společných zkoušek mnoha změn, a tak se i text stal společným dílem.

Hra je pokusem o otevřenou dramatickou hru, proto by se na její podobě a tvaru měli podílet i diváci toho kterého večera.

První představení 27. 5. 1986.

SLOVO O SOUBORU

Vznik pro veřejnost v roce 1981.

Inscenace:

Srslení (J. Borna, J. Dušek)

Kostky (J. Borna, J. Dušek, ing. O. Kužílek)

Výhra čili Výhra (J. Dušek, ing. O. Kužílek, R. Uhlíř)

Pastýřka putující k dubnu (R. Jeffers, Z. Vybíral, M. Komárek, I. Říhová j. h., J. Dušek)

Pavučina (J. Dušek, I. Martínková, I. Jiřík, H. Tejkalová, I. Eimannová, Z. Vybíral, P. Herold, V. Kočka, M. Svobodová)

Statek (J. Dušek, M. Singer, P. Kopsa, D. Štrinclová, V. Kočka, T. Skořepa)

Soustavná práce s hudebníky M. Zbrožkem, M. Smolkou a J. Honzákem.

Pantomimická skupina B. B. DUC Obvodního kulturního domu
Praha 6

Vladimír Gut a kolektiv

Tlačiči, postávači a ti druzí

Režie: Vladimír Gut

Choreografická spolupráce: Jiří Sova

Scénografická spolupráce: Michal Janků, Kateřina Franková

Výběr hudby a zvuku: Vladimír Gut

Hrají:

Iva Čiháková, Martina Jirotková, René Balín, Vladimír Gut
nebo Tomáš Paulů, Jan Slunečko, Jiří Turek

SLOVO O HŘE

Pracovní název této pantomimické hry byl „Představení pro tři“. Tím je dáno formální rozvržení děje. Tři jakoby hlavní postavy Kluk, Dívka a Pán a jejich příběhy v současném velkoměstě.

Tyto postavy také představují tři různé přístupy a názory na to, co se kolem nich děje. Různý stupeň zájmu a angažovanosti Kluka a Dívky nebo generační rozdíly Kluk a Dívka kontra Pán. Konflikty mezi těmito postavami však nejsou pro výsledný děj tak podstatné. Daleko zajímavější jsou jejich reakce a střety s prostředím a postavami jednotlivých příběhů. Určující je prostředí velkého města. Města s tisíci lidmi, kteří se neznají a nikdy znát nebudou. Prostředí, které v lidech spíše podporuje lhostejnost a agresivitu. Města s velkými vzdálenostmi a dopravou, která tyto vzdálenosti nejen nepřekonává, ale často ještě zvětšuje. Toto město zde zastupuje

značně stylizovaná scéna a asi desítky dalších postav – typů, často až karikatur obyvatel města. Hlavně chování těchto postav by mělo ukázat některé příčiny podivných jevů v životě města. Postavač nebo tlačič to není jenom ten, kdo postavá a tlačí se fyzicky, ale činí tak mentálně, ve svých názorech.

Celým dějem nás provázejí tři tzv. Koumáci. Měly by to být čistě divadelní postavy třeba na způsob klaunů nebo typů komedie del arte. Jsou mimo hlavní příběhy, s postavami se přímo nesetkávají, ale různě s nimi manipulují, děj zastavují, posouvají, glosují podle svého hravého, komediálního nadhledu.

Vznik představení během přípravy i vlastního zkoušení prošel složitým vývojem. Měnilo se pořadí, důležitost a vyznění jednotlivých epizod, také konečná podoba postav prošla spleťtým vývojem. Co se však neměnilo bylo téma a cíl, aby vznikla pantomimická komedie. Místy možná černá komedie, jejíž humor často přechází do výsměchu, a někdy spíš zamrazí než zahřeje. Ale tento humor nám má pomoci dívat se na věci s nadhledem a nepodléhat pesimismu.

SLOVO O SOUBORU

Pantomimická skupina B. B. DUC se poprvé představila veřejnosti na podzim roku 1983. Nejprve na Festivalu amatérské pantomimy v Litvínově a pak premiérou celovečerního představení „Duelly“ v listopadu téhož roku v Branickém divadle pantomimy. S přepracovanou verzí představení pod názvem „Berany, berany, duc“ vyjel soubor na první zahraniční zájezd na mezinárodní festival pantomimy v maďarské Nyiregyháze. Představení mělo jednoznačný úspěch a tak následovala pozvání v roce 1985 na IV. Pantomim Werkstatt v Drážďanech a Jenaer Pantomime-Tage v Jeně. Vyvrcholením bylo 2. místo na festivalu III. mezinárodní sulzbašské dny divadla v NSR mezi soubory z Belgie, Švýcarska, Rakouska a NSR.

Soubor pravidelně vystupuje v Branickém divadle pantomimy, podílí se na zajímavých Mimsessionech pořádaných B. Hybnerem. V Branickém divadle vystoupil také jako jeden ze tří čs. zástupců na mezinárodním Festivalu mladé pantomimy 1985. Za inscenaci „Berany, berany, duc“ získal soubor cenu na XII. pražské přehlídce tvorby amatérských divadelních souborů v roce 1986.

Uměleckým vedoucím souboru je Vladimír Gut, mim, loutkoheřec i učitel pantomimy. Za dobu, kterou se věnuje pantomimě, prošel a založil několik zajímavých souborů (Mimoza). Je autorem většiny námětů představení, které pak soubor při své společné práci dále přetváří a rozvíjí.

Hostina kanibalů

Dividýlko ZK ROH Slaný

Jiří Šíma – J. N. Nestroy

HOSTINA KANIBALŮ

Publicistický pořad

Režie: Jaroslav Hložek

Výtvarná spolupráce: St. Berkovec, H. Šimová

Hudba: K. Danda, K. Hevessy

Světla: Fr. Polata

H r a j í :

Alena Neumannová, Karel Danda, Milan David, Oldřich Javořík
a Jiří Šíma

SLOVO O HŘE

- Co to dnes bude?
- Hostina kanibalů.
- Název mnoho nenapovídá, tak snad jaký žánr?
- S žánrem byla potíž. Část souboru prosazovala pořady typu „Komunální humor za každou, resp. upravenou cenu“, ostatní naopak navrhovali inscenovat vážná, neřku-li tragická témata doby. Výsledkem je kompromis, který dal vzniknout žánru vpravdě originálnímu – komunální tragice!!!
- To tu snad ještě nebylo? A co forma?
- Výchovně vzdělávací publicistika!
- Nepřestávám žasnout! ... ?
- Není divu, od objevení propadla divadlo větší revoluci nezažilo!
- Pak už zbývá jenom výchovně vzdělávací cíl?
- Donutit tu k slzám, tu k smíchu. Především ale k zamyšlení!
- Takže až bude divák po shlédnutí Hostiny přemýšlet, zda se má smát nebo plakat ...
- ... bude to pro nás známka toho, že bylo dosaženo vytčeného cíle!
- Děkuji?
- Dobrý večer!

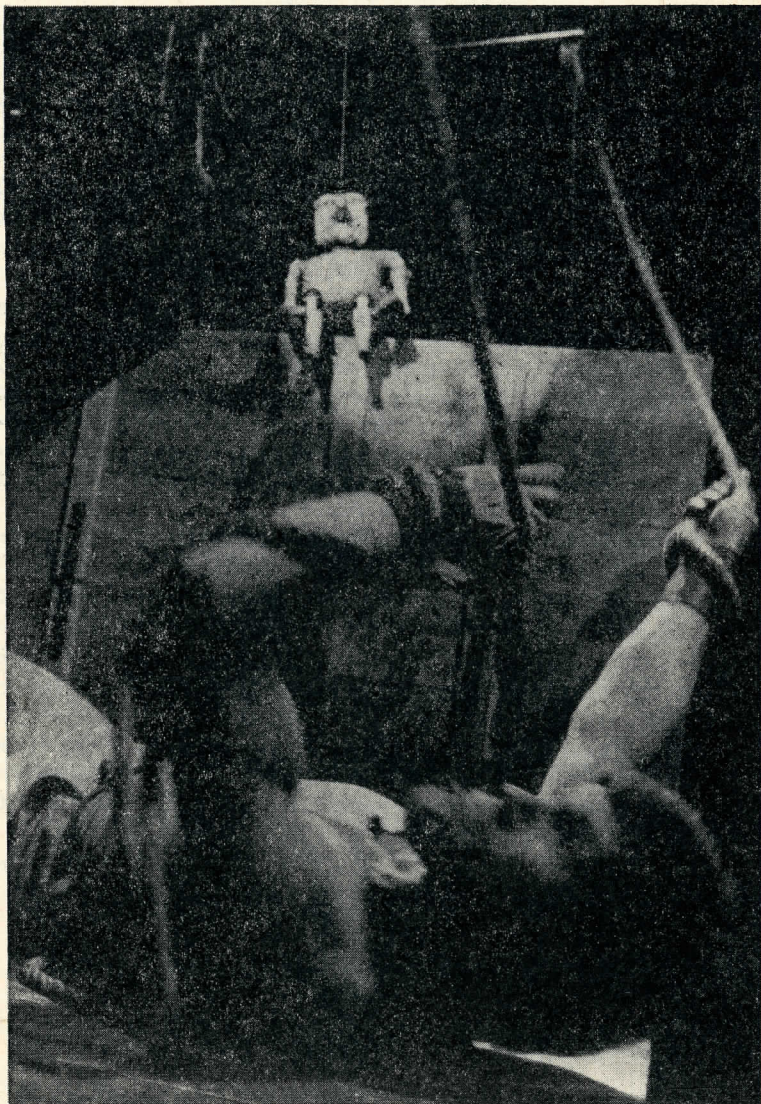
SLOVO O SOUBORU

V roce 1971 (jak ten čas letí) několik lyrických duší z čirého pocitu, že se konečně musí něco dát, dalo ve Slaném vzniknout HloDoStaSáHoVu divadlu poezie (název dán začátečními písmeny jmen zmíněných lyrických duší). První poetické večery byly věnovány jednak autorům renomovaným, jednak básnickým zelenáčům z nejbližšího okolí. Přes veškerou snahu hráli protagonisté proti publiku vesměs v početní převaze, což v porovnání s hokejem nepotěší.

A tak se to jednou zkusilo s legrací a s přijatelnějším názvem firmy Dividýlko. Hned první pořady, převážně textapealového charakteru, přilákaly nové posily jak na jeviště, tak do hlediště. Za deset let trvání Dividýlka vznikly desítky představení, přestala být nouze o diváky, naopak poptávka převýšila nabídku. Na jedné straně milé zjištění, na druhé straně velký otazník nad tím, co a jak dál. I daly se hlavy dohromady a výsledkem byl pokus o divadlo autorské. Uvedení „Sklerotické historie“, vaudevillové „Elektrické sesle“, potencionálního horroru „Běsové mořských hlubin“, či pohádková revue pro dospělé „Byli jednou dva“ bylo spojeno nejen s vyzkoušením vlastních schopností, ale hlavně snahou najít vlastní tvář, styl, dostat se na vyšší úroveň autorskou i reprodukční.

Specifičnost malé formy, o níž usilujeme a která pro svou otevřenost, inspirativnost, podněcování fantazie a tvořivosti nalézá divácký ohlas, nabyla nejčistšího tvaru v posledních představeních – kabaretu „Večere s Thálií“, vlastní dramatizaci Ryanova románu „Jak jsem vyhrál válku“, nevážné taškařici o věcech vážných „Status quo“ a čerstvě výchovně vzdělávací publicistické komunální tragedii „Hostina kanibalů“.

Jiří Šíma

Píseň života

DRAK – Východočeské loutkové divadlo – Hradec Králové

PÍSEŇ ŽIVOTA

Kolektivní práce na podkladě hry

Jevgenije Švarce „Drak“

Překlad: Eva Sgalová

Režie: Josef Krofta

Výprava: Petr Matásek

Dramaturgie: Miloslav Klíma

Hudební spolupráce: Jiří Vyšohlíd

Pohybová spolupráce: Zdeněk Říha

Asistent režie: Vladimír Marek

Inspice: Jiří Křestan

Světla: Milan Steklík

Zvuk: Jiří Tulach

Osoby a obsazení:

Lancelot	Ladislav Peřina
Drak, Purkmistr	Vladimír Marek
Archivář, Henrich	Jan Bílek
Elsa	Zora Ulbertová
Přítelkyně, Chlapec	Libuše Bogostová
Přítelkyně	Jarmila Vlčková

Premiéra 6. května 1985

Technická spolupráce: Pavel Černík, Jaroslav Hudousek
a Pavel Mertlík

Technolog: Jaroslav Doležal

Výroba: J. Chalupová, I. Krejčí, L. Trubač, P. Kohout

SLOVO O HŘE

Východním materiálem pro inscenaci divadla DRAK byla hra sovětského dramatika Jevgenije Lvoviče Švarce „Drak“. Uprostřed II. světové války napsal Jevgenij Švarc hru o statečném Lancelotovi, jenž bojoval s drakem a vyrval mu kořist – krásnou Elsu i zotročené město. Průzračná alegorie o draku v lidské podobě mříla do středu tehdejší válečné skutečnosti. Tato hra se stala vyvrcholením volné trilogie Švarcových her: „Nahatý král“, „Stín“ a „Drak“. Dramatický odkaz tohoto autora je velmi svérázný a v soudobé dramatické ojedinelý. Je málo autorů, kteří si vypracovali tak osobitý, výrazný umělecký rukopis jako on. A je málo těch, kteří by odvážně zasvětili největší část své tvorby pohádce. A protože základní Lancelotovská legenda je věčná v trvání mnohých staletí, připravili jsme inscenaci tak, aby intenzivně mluvila stejným poselstvím, ale aby prostředky používala na dnešní úrovni techniky. Měla by pomoci nejen pochopit historii, ale poukázat na současné nebezpečí, které hrozí světu.

„Živý organismus, pokud se na jeho cestě vyskytne mohutná překážka nebo je-li napaden, volí obvykle dva základní a velmi staré druhy reakce: agrese nebo únik.

Lidská psychika umí s těmito dvěma mechanismy nakládat diferencovaněji, dovede se přizpůsobovat; přesto, při reakci na velké zlo nebo násilí můžeme vystopovat prapůvodní reakce – především únik: člověk neutíká jen fyzicky, ale častěji uvnitř. Někteří z nás se snaží (i úspěšně) popřít nebezpečí, idealizovat si agresora, nevidět, neslyšet, nebýt viděn. Říkáváme tomu obvykle zbabělost, dokonce někdy i hůře. Ale ne každý je tak vnitřně silný, aby dokázal nepodlehnout, nehledat únik a volit spíše agresi. Ona totiž lhostejná maska je jednodušší, snadno se nosí a člověk s ní vlastně nic neriskuje, snad jen pár štulců od rozverného agresora.

Snad o tom je tato inscenace. Je ale i o tom, že zlo, agrese a zvláště nejsou mrtvy, že z minulosti do současnosti, a zdá se, že i do budoucnosti nabývají nových, často skrytých, a proto obzvláště nebezpečných podob – a čím víc místa ponecháváme rozpínavosti agrese, tím méně ho zbyde pro náš klidný život.

Dr. Jan Lašek“

SLOVO O SOUBORU

Východočeské loutkové divadlo DRAK bylo založeno v roce 1958 a stalo se tak nejmladším z profesionálních loutkových divadel v ČSR. Svá představení uvádí nejen na mateřské scéně v Hradci Králové a v celé oblasti Východočeského kraje, ale od roku 1964 i na řadě zahraničních zájezdů. Dosavadních 80 premiér, 7000 představení na 350 místech s 2 000 000 diváků svědčí o neutuchajícím zájmu mladého a nejmenšího publika v kraji i mimo něj.

DRAK se stal velmi záhy nejen oblíbeným loutkovým divadlem, ale též spolutvůrcem rozvoje celého českého loutkářství. Mnohé jeho inscenace přinesly neotřelé a často objevné postupy, které byly doceněny řadou vyznamenání a cen doma i v zahraničí. V první etapě utvářeli profil divadla především režisér J. Středa a výtvarník Fr. Vítek. Ve druhé etapě se určující tvůrčí tým rozšířil: vedle ředitele a dramaturga J. Dvořáka jsou tu: režisér M. Vildman, výtvarníci Fr. Vítek a P. Kalfus spolu s hudebníkem J. Vyšehradem. Třetí etapa vývoje divadla znamená nejen potvrzení dosavadní linie, ale další výrazný posun k divadelnosti v inscenačních postupech a univerzálnosti ve věkové adrese. Za odcházejícího M. Vildmana přichází J. Krofta a později výtvarník P. Matásek. Přestože v mnohých ohledech jde o divadlo režisérské, je ohromující, jaké výrazné herecké osobnosti v tomto divadle vyrostly a uplatnily se při kolektivní práci celého souboru i při samostatných recitálech, a přitom nikdy nezapomenuly na prvořadost práce s loutkou jako s výrazovým materiálem. Řada oceněných inscenací i jednotlivců je toho dokladem.

Programovou brožuru XIV. ročníku Festivalu mladého amatérského divadla –
Poděbrady 1986 vydalo Kulturní a společenské středisko Poděbrady.

Vydání povoleno odborem kultury ONV pod čj.

Zpracovala Jarmila Černíková

Návrh obálky: Hana Tomková

Foto: Zdeněk Holomý, Jaroslav Krejčí, Josef Ptáček

Veškerá práva provozovaných děl zastupuje DILIA Praha a LITA Bratislava

Poděbrady 1986

Vytiskly Tiskařské závody, n. p., provoz 73 Nymburk

